

Why Did Korach Rebel?

Diversity, Unity, Leadership & the Meaning of the Eiruv Chatzaros

By Rabbi YY Jacobson

~~~

Leilui Nishmat Reb **Eliyahu Tzion** ben Reb **Chananya Niasoff** ז"ל
And in the merit of our partner in Torah **Yigal Yisroel** ben **Sofia** שיחי

~~~

1. Class Description:

Korach relates the tragic story of the mutiny staged by a man named Korach (Numbers chapter 16), who organized a rebellion against Moses and Aaron, chosen by the Almighty to serve respectively as the Prophet and as the High Priest of Israel. The rabbis in the Midrash made a strange observation. “Korach was clever,” the rabbis declare, “so why did he commit such a folly”? What propelled the wise Korach to declare war against Moses and Aron.

Their question is intriguing. How did the rabbis know that Korach was clever? Never has this person or his wisdom been mentioned in the Torah before? Whence the certainty that Korach was a wise man? Perhaps he was a fool. The answer, of course, is that the rabbis discerned the wisdom of Korach from this very incident. The very mutiny of Korach against the authority of Moses and Aaron, demonstrates wisdom and perception. But why? On the surface, the mutiny seems to be a symptom of good old jealousy, of an unbridled ego craving power and fame.

The class explores dissects the deeper argument of Korach. “The entire community is holy,” argued Korach to Moses and Aaron in this week’s portion, “and G-d is within them. Why do you exalt yourselves above the community of G-d?” These are powerful words. G-d is within each and every person. Why does anybody consider themselves spiritually superior to anybody else? Truth and holiness are imbedded in each and every soul; within every pulsating heart flows the cosmic energy, so why is Moses telling people what G-d want?

Where did Korach go wrong? We explore the nature of unity, diversity and leadership in Jewish thought. And why the story of Korach is alluded to in the word “chatzaros,” which means courtyards. The laws of making an Eiruv Chatzaros, combining all the homes in a courtyard, captures the essence of Korach’s error and the meaning of true leadership.

2. Sources:

מקורות:

<p>1. Devarim 1,1:</p> <p>These are the words which Moses spoke to all Israel on that side of the Jordan in the desert, in the plain opposite the Red Sea, between Paran and Tofel and Lavan and Hazeroth and Di Zahav.</p> <p>Rashi s.v. Hazeroth: Concerning the insurrection of Korach..</p>	<p>א. דברים א, א :</p> <p>אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בְּמִדְבַּר בְּעֶרְבָה מִזֶּדֶם בֵּין פָּאֲרָן וּבֵין תּוֹפֵל וּבֵין לָבָן וּבֵין חֲזֵרוֹת וְדִי זָהָב :</p> <p>רש"י: וחצרות: במחלוקתו של קרח...</p>
<p>2. Shabbat 14b, Eiruvין 21b:</p> <p>When Solomon instituted eiruvין and the washing of the hands, a Heavenly Echo came forth and declared, "My son, if your heart is wise, My heart shall be glad, even mine."</p>	<p>ב. שבת יד, ב; עירובין כא, ב :</p> <p>בשעה שתיקן שלמה עירובין ונטילת ידים יצתה בת קול ואמרה (משלי כג) בְּנִי! אִם חָכַם לְבָבְךָ, יִשְׂמַח לְבִי גַם אִנִּי.</p>
<p>3. Shulchan Aruch Harav, Orach Chaim 366, 1:</p> <p>According to Biblical law, if there is a yard to which many houses open, they are all permitted to carry within the entire courtyard, from the homes to the courtyard, and from the courtyard to the homes, because the entire courtyard is a private domain.</p> <p>However, the Sages forbade carrying from the house to the yard until they make an eruv, because the homes are personal domains, private to individuals, and the courtyard is a shared domain, and is therefore similar to a public domain. Therefore, if people will transfer from the homes to the courtyard, they may mistakenly assume that it is permissible to carry from the private domain to the public domain.</p> <p>Nevertheless, the Sages permitted carrying there if they join in an eiruv. Meaning, they collect bread from every house, or buy bread jointly for the entire city, and put it in one of the houses of the yard, and it is regarded as though they all reside in that home. Why? Because a person's mind and his dwelling is where his food is. It will thus be as though the yard is exclusive to that house, and it will not seem like a public domain.</p> <p>Even carrying from one home to another not via the courtyard is prohibited without an eiruv, because the Sages made a fence to distance from transgression of the Torah, that one should not take from one person's domain to another's, even though they are both private domains, in order that one should not come to carry from the private domain to the public domain.</p> <p>If they put an eiruv in one of the homes, however, it becomes as though they all reside in that home in partnership, and it is as though there is only one dwelling here, and all the other home are regarded like the rooms of this dwelling, and it is all one domain.</p>	<p>ג. שלחן ערוך הרב אורח חיים שסו, א :</p> <p>חצר שהרבה בתים פתוחים לתוכה, מותר מן התורה לטלטל בכל החצר, ומן הבתים לחצר, שהרי רשות יחיד גמורה היא.</p> <p>אבל חכמים אסרו לטלטל מבתים לחצר עד שיערבו, מפני שהבתים הם רשויות מיוחדות, לכל אדם רשות שלו, והחצר היא רשות משותפת לכולם ודומה קצת לרשות הרבים.</p> <p>ואם היו מוציאים מן הבתים לחצר, יטעו ויאמרו שמותר להוציא מרשות יחיד לרשות רבים. אבל התירו חכמים לטלטל על ידי עירוב.</p> <p>והוא: שגובים פת מכל בית ובית, או שקונים פת במשותף בשביל כל אנשי העיר, ונותנים אותה באחד מבתי החצר, ורואים כאילו כולם דרים באותו בית.</p> <p>ומה טעם? לפני שדעתו של אדם ודירתו, במקום מזונותיו הוא. וכאילו כל החצר מיוחדת לאותו בית, ואינה דומה לרשות רבים.</p> <p>ואפילו מבית לבית שלא בדרך החצר אסור לטלטל בלי עירוב, לפי שעשו סייג לתורה להרחיק, שלא להוציא מרשות של זה לרשות של זה אף על פי ששתיהן רשות היחיד,</p> <p>כדי שלא יבואו להוציא מרשות יחיד לרשות רבים.</p> <p>אבל אם הניחו עירוב באחד מן הבתים, נעשו כאילו כולם דרים באותו בית בשותפות, ואין כאן אלא דירה אחת,</p> <p>ושאר הבתים הם כחדרי דירה זו, והכל רשות אחת.</p>

<p>4. Shulchan Aruch Orach Chaim, 366, 13:</p> <p>It is a Mitzva to strive to make an eiruv for a yard.</p>	<p>ד. שולחן ערוך אורח חיים שסו, יג :</p> <p>מצוה לחזור אחר עירובי חצרות :</p>
<p>5. Emet VeEmunah by the Kotzker Rebbe:</p> <p>When Solomon instituted eiruvin and the washing of the hands, a Heavenly Echo came forth and declared, “My son, if thine heart be wise; My heart shall be glad, even mine.”</p> <p>And what is the wisdom specifically regarding these Mitzvot? Did King Solomon not establish many others? But the Torah hinted to eiruvin (mixing) and the washing of hands, the great wisdom here is to be involved, integrated and mixed in [into life’s issues and with other people], and yet to remain clean.</p>	<p>ה. אמת ואמונה להרה”ק מקוצק :</p> <p>בשעה שתקן שלמה עירובין ונט”י יצתה בת קול ואמרה, בני אם חכם לבך ישמח לבי גם אני, ומהו החכמה בזה הלא שלמה המלך ע”ה תיקן גם שאר עניינים?</p> <p>אך התורה רמזה עירובין ונט”י זה החכמה הגדולה להיות מעורב בדבר ולהיות נקי.</p>
<p>6. Korach, 16,3</p> <p>"And they gathered against Moses and Aaron, and they said: You take too much upon yourselves, for the entire congregation are all holy, and the Lord is in their midst. So why do you raise yourselves above the Lord's assembly?"</p> <p>Korach 16,15:</p> <p>Moses was exceedingly distressed, and he said to the Lord, "Do not accept their offering. I have not taken a donkey from a single one of them, and I have not harmed a single one of them."</p>	<p>ו. קרח טז, ג :</p> <p>וַיִּקְהָלוּ עַל-מִשְׁחָה וְעַל-אַהֲרֹן, וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם - כִּי כָל הָעֵדָה כֻּלָּם קִדְשִׁים וּבְתוֹכְכֶם הוּא וַיִּמְדוּעַ וַתִּתְנַשְּׂאוּ עַל קַהֲל ה'.</p> <p>קרח טז, טו :</p> <p>וַיַּחַר לְמִשְׁחָה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל יְהוָה אֵל תִּפְּן אֶל מִנְחָתָם לֹא חָמֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׂאָתִי וְלֹא הִרְעֵתִי אֶת אֶחָד מֵהֶם :</p>
<p>7. Rashi to Chukat 21,21:</p> <p>s.v. And Israel sent messengers:</p> <p>Elsewhere, the sending [of messengers] is ascribed to Moses... These verses supplement each other; one holds back [information and the other reveals. For Moses is Israel, and Israel is Moses, to teach you that the leader of the generation is equal to the entire generation, because the leader is everything.</p>	<p>ז. רש”י חוקת כא, כא :</p> <p>וישלח ישראל מלאכים :</p> <p>ובמקום אחר תולה השליחות במשה... הכתובים הללו צריכים זה לזה זה נועל וזה פותח, שמשה הוא ישראל וישראל הם משה, לומר לך שנשיא הדור הוא ככל הדור כי הנשיא הוא הכל.</p>
<p>8. Horayot, 10a:</p> <p>In the case of R` Gamaliel and R` Joshua who once traveled on board a ship. R`Gamliel had with him some bread only, while R`Joshua had with him bread and flour. When R` Gamliel's bread was consumed he depended on R` Joshua's flour.'</p> <p>'Did you know', the former asked him, 'that we should</p>	<p>ח. הוריות י, א :</p> <p>כי הא דר' גמליאל ורבי יהושע הוו אזלי בספינתא. בהדי דר' גמליאל הוה פיתא, בהדי רבי יהושע הוה פיתא וסולתא. שלים פיתיה דר' גמליאל, סמך אסולתיה דרבי יהושע.</p> <p>אמר ליה מי הוה ידעת דהוה לן עכובא כולי האי</p>

<p>be so much delayed that you brought flour with you?' The latter answered him, 'A certain star rises once in seventy years and leads the sailors astray, and I suspected it might rise and lead us astray.'</p> <p>'You possess so much knowledge', the former said to him, 'and yet must travel on board a ship!' The other replied, 'Rather than be surprised at me, marvel at two disciples you have on land, R'Eleazar Hisma and R'Johanan B'Gudgada, who are able to calculate how many drops there are in the sea, and yet have neither bread to eat nor raiment to put on.</p> <p>He decided to appoint them as supervisors, and when he landed he sent for them, but they did not come. He sent for them a second time and when they came he said to them, 'Do you imagine that I offer you rulership? It is servitude that I offer you; as it is said, 'And they spoke to him saying: If thou wilt be a servant unto the people this day.'</p>	<p>דאיתית סולתא? אמר ליה כוכב אחד לשבעים שנה עולה ומתעה את הספנים, ואמרתי שמא יעלה ויתעה. אמר ליה כל כך בידך ואתה עולה בספינה? אמר לו, עד שאתה תמה עלי תמה על שני תלמידים שיש לך ביבשה, רבי אלעזר חסמא ורבי יוחנן בן גודגדא שיודעין לשער כמה טפות יש בים ואין להם פת לאכול ולא בגד ללבוש. נתן דעתו להושיבם בראש. כשעלה, שלח להם ולא באו, חזר ושלח ובאו. אמר להם כמדומין אתם ששררה אני נותן לכם? עבדות אני נותן לכם! שנאמר (מלכים א יב, ז) וידברו אליו לאמר אם היום תהיה עבד לעם הזה.</p>
<p>9. Tzidkat Hatzadik 156:</p> <p>Just as one must believe in G-d, so too he must afterward believe in himself, meaning, that G-d is invested in him; he is not a valueless worker whose existence is short-lived, or like the animals of the field that cease to exist once they die. Rather, his soul is from the Source of Life, may His name be blessed, and G-d enjoys and delights in it when it does His will.</p> <p>This is the meaning of the verse, "And they believed in G- and in Moshe, His servant". Moshe in this sense means, "the collective soul of all 600,000 Jewish souls", meaning, all the Jews of that generation believed that G-d desires them. (And consequently, in Moshe who is truly "them", as our Sages taught (Bava Basra 121b), that as long as the Jews were shunned, G-d did not speak directly to Moshe. As explained elsewhere, that in all their sins, Moshe was involved because he incorporates all of them. Such as by the Golden Calf, Moshe broke the Tablets. For it is truly surprising and strange to even tear a Sefer Torah written by a human scribe and cast it to the floor in a fit of rage, certainly then the Luchot, written by G-d! It is thus truly the sin of the Gold Calf.</p> <p>And when G-d told him, "Thank you for breaking them," he knew that the same was true regarding the Jewish people's sin... In Kivrot Hataava, Moshe likewise said</p>	<p>ט. צדקת הצדיק את קנו:</p> <p>כשם שצריך אדם להאמין בהש"י כן צריך אח"כ להאמין בעצמו. ר"ל שיש להש"י עסק עמו ושאינו פועל בטל שבין לילה כוי וכחיתו שדה שלאחר מיתתם נאבדו ואינם. רק צריך להאמין כי נפשו ממקור החיים יתי"ש והש"י מתענג ומשתעשע בה כשעושה רצונו. וזה פי' ויאמינו בה' ובמשה עבדו פי' משה רצונו לומר כלל ששים רבוא נפשות ישראל בדור ההוא האמינו שהש"י חפץ בהם [וממילא ג"כ במשה אשר הוא ממש הם וכמשהז"ל (ב"ב קכא): שכל זמן שהיו ישראל נזופים לא נתייחד הדבור למשה. וכמ"ש במק"א כי בכל תטאי ישראל חטא ג"כ משה שהוא כללותם כמו בעגל היי חטא משה בשבירת הלוחות ובאמת הוא דבר תמוה וזר מאוד אפי' לקרוע ס"ת בחמתו ולהשליכה לארץ מכתב יד סופר, כ"ש הלוחות מכתב הי'! והוא ממש חטא דעגל. וכשאמר לו ה' לו יישר כחך ששברת ידע כיגם בניי כן... בקברות התאוה אמר הצאן ובקר</p>

<p>"Can sheep and cattle be slaughtered [sufficient for them] etc.," and similarly in Mei Merivah, and in the Spies his sin was the very sending them, as it says "Send for yourself", "by your own decision." Here is not the place to enumerate all of them.) And G-d desires and delights from all of their good.</p>	<p>ישחט וכן במי מריבה ובמרגלים היי חטאו השליחות כמ"ש שלח לך לדעתך. ואכמ"ל כולם], ורוצה ומקבל נח"ר מן חלק הטוב שבהם.</p>
<p>10. Ketem Ofir, Megillat Esther 4,17:</p> <p>Similarly, Moshe broke utensils out of rage, i.e. the Luchot, by Divine decree (and one who shatters vessels in anger shall be regarded as an idol worshipper [Shabbat 105]) in order to include himself with Israel who had served idols. And through his lofty Teshuva, Israel would rise to Teshuva as well, for one who is not obligated in something cannot exempt others from their obligations, as is known.</p>	<p>י. כתם אופיר להרה"ק מקאמארנא על מגילת אסתר ד, יז: וכן משה רבינו שבר על פי הגבורה כלים בחמתו, הלוחות [והמשבר כליו בחמתו יהא בעיניך כעובד ע"ז — שבת קה, ב], כדי להשתתף עצמו עם ישראל שעבדו ע"ז. ובוזה ע"י תשובתו הרמתה יעלה גם ישראל לתשובה, כי כל מי שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן, כידוע ליודעין.</p>
<p>11. Melachim I, 12,7:</p> <p>And they spoke to him saying, "If you will be a servant to this people today, and you will minister to them and you will respond to them and speak kind words to them, then they will be your servants for all times.</p>	<p>י"א. מלכים א יב, ז: וַיִּדְבְּרוּ אֵלָיו לֵאמֹר, אִם-הַיּוֹם תִּהְיֶה-עִבְדְּ לָעַם הַזֶּה וְעַבַדְתָּם, וְעָנִיתָם, וְדַבַּרְתָּ אֲלֵיהֶם דְּבָרִים טוֹבִים, וְהָיָה לְךָ עֲבָדִים, כָּל-הַיָּמִים.</p>
<p>12. Meorei Or by Rabbi Meir Papirash:</p> <p>The word eiruv is compromised of two parts, the letters ריו have the same numerical value as גבורה and the letters עב have the same numerical value as חסד.</p>	<p>י"ב. מאורי אור לרבי מאיר פפירש (מגורי האריז"ל) אות עיין: עירוב... המערב חסד ע"ב, גבורה ריו, וזהו עירוב.</p>
<p>13. Or Hatorah, Shir Hashirim ,page 440:</p> <p>The mitzvah of eiruv was likewise established in the same vein. As it is known, that the <i>chitzonim</i>, the negative "external" forces, have jurisdiction only in the public domain. They have no place in the private domain that is surrounded by walls, because the private domain continuously extends until the sky, i.e., it is the middle crossbar that extends from one end [to the other] etc. When there are two private domains adjacent to each other, a small degree of separation can be found here, since it is divided into the domains of two different individuals. They therefore established that bread should be placed to combine the residents of the courtyard and join them together, and through this unity the foreigner can no longer come and nurse from here. The explanation is that two private domains when they are not combined or synthesized, they are like</p>	<p>י"ג. אור התורה לאדמו"ר הצמח צדק שיר השירים עמוד תמ: וגם הנה מצות ערובין עד"ז נתקן בהיות שידוע דשליטת החיצונים הוא ברשות הרבים דוקא ואין לה מקום ברשות היחיד המוקף מחיצות כי רה"י בוקע ועולה עד לרקיע היינו בריח התיכון המבריא מן הקצה כו'. וכשיש רה"י סמוכים זה לזה הרי קצת פירוד ימצא כאן מפני הבדל רשויות שני בני אדם, לכך תקנו להניח פת לערב החצרות ולחברם יחד וע"י יחוד זה לא יבא עוד זר לקבל יניקה כו'. וביאור הדברים כי ב' רה"י כשאין עירוב והתכללות ביניהם זהו על דרך חסד וגבורה כשאין ביניהם התכללות אז יוכל להיות מהם יניקת החיצונים...</p>

Korach

<p>cheded and gevurah when they are not synthesized, in which case the chitzonim can derive nourishment from them.</p> <p>This is the meaning of eiruv, comprised of עב and ריו, chesed and gevurah, which are joined together through tiferes, the middle pillar.</p>	<p>וזהו"ע עירוב ע"ב רי"ו שהם חסד וגבורה, שנעשים בהתכללות יחד ע"י התפארת קו האמצעי.</p>
<p>14. Chidushei Harim, Korach:</p> <p>The dispute of Korach is called "Chatzerot," for our Sages taught that when Solomon instituted eiruvim and the washing of the hands, a Heavenly Echo came forth and declared, "My son, if thine heart be wise, etc."</p> <p>But we question, what wisdom is there in Eiruvei Chatzerot?</p> <p>But it seems that "the wise man, his eyes are in his head" and sees the outcome of everything. And when a person cleaves to a tzadik, he too can rise to the level of the tzadik. This was what King Solomon instituted that through the kezayit (olive sized piece of bread) in one person's possession, many people can join and carry throughout all the areas and they are all treated as one individual.</p> <p>But "Korach took," which Onkelos translates as "he separated himself." He separated himself from the other tribes and didn't acknowledge that one can cleave to a Tzadik and thus reach his level. In his opinion, each man was for himself. We find thus that he didn't acknowledge the "eiruv," and the "chatzerot" remained without one. Like "the homes of the open cities (<i>chatzeirim</i>) that don't have a wall" and therefore the place of Korach's dispute is called Chatzerot.</p>	<p>י"ד. חידושי הרי"ם פרשת קרח:</p> <p>מחלוקת של קרח נק' חצרות, דאמרו חז"ל בשעה שתיקן שלמה המלך ע"ה עירובי חצרות יצאה ב"ק ואמרה אם חכם בני וכו'. וקשה מה חכמה יש בעירובי חצרות,</p> <p>ונראה דחכם עיניו בראשו ורואה תכלית כל דבר, וכשאדם דבוק בצדיק אמת יכול הוא לעלות למדרגת הצדיק, וזה תיקן שלמה המע"ה שלכזית שיש בידי אחד יכולים להצטרף אנשים הרבה ולטלטל בכל המקומות וכולם לאי נחשבים.</p> <p>ובקרח כ' ויקח ותרגום ואתפלג, שנחלק משאר השבטים ולא הודה בזה שאדם יכול לדבק בצדיק ולהגיע עי"ז למדרגתו אלא לדעתו כל אחד הוא בפ"ע, נמצא שלא הודה בעירוב ונשאר חצרות בלי עירוב פי' כמו בתי החצרים שאין להם חומה לפיכך נקרא מקום מחלוקתו חצרות.</p>

מקורות לתוכן השיעור:

- א. סוגיית עירובי חצירות בהלכה: שבת יד, ב. עירובין כא, ב. רש"י עירובין דף כו ודף מט. רמב"ם הלכות עירובין פ"א. טור וש"ע אורח חיים סימן רסו. שולחן ערוך הרב שם. ושם נסמנו המקורות.
- ב. סוגיית מלך והענוה שזקוק אל': ברכות לד, ב. הוריות י, א. רמב"ם הלכות מלכים ספ"ב. רשימות חוברת ז (מאת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש), מהתוועדות שמחת בית השואבה תרצ"ב, שנת הקהל.
- ג. סוגיית עירובי חצירות בקבלה ובחסידות: מאורי אור (להמקובל הר"מ פפירש מגורי האריז"ל) מערכת ע' אות כז. אור התורה לכ"ק אדמו"ר הצ"צ שיר השירים עמוד תמ. שם עמוד תנג. המשך מצה זו תר"ם לכ"ק אדמו"ר מהר"ש פרק מט ואילך. מאמר דיבור המתחיל מראש צורים אראנו גו' י"ב תמוז תש"כ (מאת כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש).
- ד. שייכות קרח וחצרות, וטעות קרח בענין האחדות: חידושי הרי"ם פרשת קרח. ליקוטי שיחות חלק יח פרשת קרח באריכות גדולה.